

למעלה להדיח לילך אל הכותל הצפוני כל ארך ההיכל וכל טעה עשיו כחזון מבית קרפי הקדשים דרך העריפה מכנגדו: ורבו יוסי ואמר לך חביבין ישראל שלא הצריכו הכתוב לסלוח לא כל אחר ואחר מתפלל על עצמו שכח אשר ידעון איש נפג לבבו ופרס כפיו אל הבית הזה הלכך חביב הוא מלחן

ליכנס לפומבי ומשח'מניה בבריו משחירין
מעט המנורה שהשחי את הכות': טרקטין
לסון פנים וחוך הוא כך ראייתו בהסס
ירושלמי וראיה לרבר חסידים הראשונים
היו מכביסין פירותיהן דרך טרקטון כדי
לחייב במעשר למדנו שהטק לסון כניסת
פנים הוא: רביר היא המחיצה לפני הרביר
חלל בית קדשי הקדשים שהוא לפניו מן
המחיצה: קחסיב לרדיה למקום המחיצה
לכד מן השפס: כותל אולם כותל החיצון
למטה רוחב היסוד והאסקופה ולמעלה
מגובה כיפת הפתח עובי החומה עגולה
עד ק'אמה לבר רוחב כיפת החלל שהיא יא
אמה לבר רוחב כיפת עובי החומ': והתא
פס יכיס שאחורי בית הכפרות: היכי קאמ'
קרא מי אמרינן הכי קאמר ורביר בתוך
הבית מחיצה עסה שמפסקת בתוך הבית:
משפיתה הכין ולפנים מאותה מחיצה הכין
תקום חללה וזמנינו לתת פס את הארון
למא רביר גופיה לאו מקדושת פנים הוא:
או דילמא הכי קאמר ורביר בתו הבית
משפיתה ומקום הרביר גופיה משל פנים
הוא ואותו הכין לתת פס באותה כניסה
את הארון: איז ליה הכרע לדעת היכן
הז נותין: סאח

למעיל להדיא ורבי יוסי אמר לך חביבי ישראל
שלא הצריכן הכתוב לשליח ורבי יהודה נמי
ניעיל בין מעור לכותל משחרי מאני אר נתן
אמה טרקסין לא הקריעו בו חכמי אי כלפני
אי כלחוץ מתקיף לה רבינא מט אימא משו
דכתב והבית אשר בנה המלך שלמה לה
ששים אמה אורכו ועשרי אמה רחבו ושלשי
אמה קומתו וכתב ארבעים באמה היה הבית
הוא ההיכל לפני וכתב ולפני הדבר עשרים
אמה אורך ועשרים אמה רוחב ועשרים אמה
קומתו ולא ידעינן אמה טרקסין אי מהני
עשרין אי מהני ארבעי ודילמ לא מהני עשרין
ולא מהני ארבעין וחללא קא חשיב כותלי
לא קא חשיב תרע רכל היבא דקא חשיב
כותלים חשיב ליה לדידיה דתנן ההיכל מאה
על מאה כרום מאה כותל אולם חמש והאור
אחת עשרה כותל ההיכל שש וארכו ארבעי
אמה ואמה טרקסין ועשרים אמה בית קרשי
הקדשים כותל ההיכל שש והתא שש וכותל
התא חמש אלא קדושת אי כלפני אי כלחוץ
ל ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתת שם
קרא ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתו
בית מפנימה ומי מספקא ליה והתניא איסי
ות בתורה אין להן הכרע: שאת

CD

ביתל הסיכול והתא עם לכונל וכוכל התא חמס'תי' וחסכב והיזבי התחנתונה חמס באמה רחבה וים לומר הדכא מייורי בתא האמצעי דכתב והתיכונה עם באמה רחבה כי מגרמות כרז לבית כביס משרי דה'ס דקרא פעובי הכונל הסיכל לא היה מזה בכל מקום פאס כן היו תורה אור כריכים לכהב החומה לתחוב בה ראשו

הקדוה של התא זה לא רבו לעשות ען
ירקבו אלא עשו זאת חומת ההיכל במערב
למטה סבב' אמות והוצרכו לגרע ממנה
אמה כנגד' תקרת התא האמצעי להניח
ראשי הקורן' על אמות' כניסה וסוב הוצרכו
לגרע עוד אחר כנגד תקרת תא השלישי
לפיכך התחתונה חמש באמה רחבה
והתיכונ' באמה רחב' והג' באמה רחבה
והיינו דתנא במסכת מדרות התחתונ' רחבה
חמש והרובד סט רובד ששה היינו התקרה
המשפחת בינה לתא התיכונה מפל גבה
והאמצעי' סט והרובד ו' והקפה ר"ז בר מר
דכ"א למטה קא חס' הכא לסס לא היתה
התא סט אלא חמש ואז בתיכונה קא חס"ב
מזיקי קאמ' כותל ההיכל סט והא כבר נגרע
ממנו כנגד' ולפי מה ספ' כיחא דכותל
ההיכל כנגד תא התחתונ' היה עוביה ז'
וכנגד התיכונ' עוביה ז' כי כבר נגרע ממנו
אמה והכא כנגד התיכונה קא חס"ב דהוי
התס כותל ההיכל ו' והתא ו' וזאת ואזיקי לא
קא חס' למטה כותל ההיכל ז' והתא ה' ואזיקי
ואזיקי חד פפורא הוא יס לומר רבויא ליה
למיחשב במקו' סהיה כותל ההיכל ו' סמו
כותל מזרחי של היכל סהיה כסוכן ו' אינמי
נראה לרי' שהמגרעת היו בכל הכתלים
בכותל ההיכל ובטלפת כותלי התא וכותל
היכל היה למטה ו' אמות ומח' וכותלי התא
ה' אמות ומחצה וכטהיה מגרע חצי אמה
מכל כותל כדכתב כי מגרעות נתן לבית
סבוב כמכא התא התחתונה חמש על ה'
והתיכונה סט על סט והשלישית סבב על
סבב והא דתמי רובד סט ורובד סבב אורזי

דהיינו אורך המגרעת הראשונה היא עם והמגרעת השנייה ארכה שבעה וקרי' להו' רובד' לוי מהמגרעת כעין סורה בולטות כעין פסגיו במסכת תמיד בפרק י"א קמא בית גרול היה ומוקף רובדים וקאמר בגמרא רובדים מאי כינהו גוראת דאכטווחא דאכטווחא דאכטווחא פהו עושין כעין איכטוואות פטיו לפניה מסטיו מעלות של אכטו' סקורין דגוריד ולפת רובד הוא סורה עוד פרי' דכראה לו דכותל ההיכל עם והתא עם דלמטה לגמרי קא חסיב ואפ"ר דכתב במסכת דמלכים חמס באמה רחבה של מסכת מדות רבית פני והיו חלוקין משל פלטה כמו פהו חלוקין ממסכא דיוחזק דלעתיד דכתב' ביוחזקאל בתר דפרים היכל ובית קדם הקדשים כתב ורחב הכלל ד' אמות וכלע היינו תא כדאמר פ' המזכר הבית וכתב נמי התם הכללות כלל אל' כלע שלמים ושלם פעמי' אלתא דלא הוו י"א ביה היכל אלא לב' תאים ובמסכת מדות תנן לת' תאים היו פס ט' ובכפון וטו' בדירוס וסמכה במערב והר' יצחק בר' מרדכי פירס דלא' בהיכל היו המגרעות אלא בתא היו והא דתנן רובד עם היינו סורות אכבים עליונה של כותל היכיב התחתונה מעליה מונחי' ראשי הק' רות וכשהיתה אותה סורה רחבה עם נמכת פהיתה בולטת אמה מעובי כותל התא לא היה לא ה' אמות ולכך בולטת אמה מבחוץ לפי פהו דריכין לכנס אמה מקום הנחת הקורות לבתני' אחוה בקירות הבית ומכא' דעכשו נמי כשהיו כונסין אמה היתה החומה מכל מקו' עדיין עובי ה' אמות לפי שבמקו' אמת הכניסה כנוספה אמה מבחוץ ולא נהיר לנר' דלמה היו מורי' צ"ח אמה אי' מחצית חוץ החומה כרי' משהא בכל מקו' לכל השמות ה' אררבה אותה תוספת היא גרעון פהיה בניין העליון בולט אמה חוץ להתחתן ומכבד עליו ועוד קשה התייחס רובד עם' אכל רובד שבע אמה וכשהיה רובד פלמעה ז' נמכת פהיה בולט חוץ לחומה פתי אמות מעובי החומה חמס ומה היו דריכין לבליעת פתי אמות והלא לא היו כונסין ביביע הסליסית לא אמה פהיה שבע אמות רחבה אמה אחת ויותר מן התיכונה ועוד לפי דבריו היו נוקבין כותל ההיכל ויותר היה נכון לנקוב כותלי התא ועוד דליס' דקרא כי מגרעת נתן לבי' משמע היכל ולא תאים דלא איקרו בית מיהו הא לא קפיו רמזינו למימר מגרעות נתן לרבר פהיה לבית הבנין דהיינו לכותלי התאים ואפי' שמעתי בסם רבינו יצחק הכהן שאל היה בכותל ההיכל לא מגרעות ולא כניסה ולא בליטה וראשי הקורות מונחי' מכותל תא לכותל תא סמכברו ובמקום הנחת הקורות היה כניסה בכותל התא חצי אמה מזה וחצי אמה מזה וכל התאי היו פוין ממזרח למערב עם אמות בין התחתונה והתיכונה בין הסליסית וכותל התאי אמש' אכל מצפון לדרום התחתונה והתיכונה עם והסליסית שבעה והשתא כיחא כותל ההיכל ו' והתא עם וכותל התא פס דבש התחתונה בין התיכונה בין הסליסית' היו פס ממזרח למערב וכותל היכל עם וכותל התא חמס בין למטה בין למעלה :

מלת G IIII 7 I loma

שאת משוקדים מחר ארור וקם תימא הוא דלא נקטיהו כסדר סהן
כתובים בתורה והכי הוה ל' לצימר שחת ארור מחר משוקדי
וקם ואם תאמר אמאי לא דמיכהו להו לפנייהם ולאמריהו כמו בנכר
דבית דרשינן ליה כפרת איהו נכר לפניו ולאחריו וכמו דרשנן
דף טו ליה בפרק אמר להם תמנה אופסט
והלבש ים לומר גבי שחת אי קאי אהם
תמיכהו הוה לזון סליחה ואי קאי אהם
לח תמיכהו הוה ל' ון נשיאו עין וכן ארור
אי קאי אהם הוה איהו אפסט פניה כנען
דכתיב ארור כנען ואי קאי אהם הוה איהו
הכסויים מחר אי קאי אהם הוה איהו
פל דהם הבכיה היום להתפלל קידם
ה' זלחת ברכיב הערץ פוגר ולא בכר או
קאי אהם כנען מחר להתפלל וכן וקם
לפי שאין סיר פניה על כן אי להם הכרע
אבל משוקדים קשה יום לומר משום
דאיכא חתנתא בגביה ובמנחה ארבעה
גביהים וזמנא משוקדים כפתורי ופרחיה
וקרא אחרני מוכחא משוקדים לא קאי
מזל אנביעים דכתב פלטה בגביהם
נריקדי' ולהכי איך לו הכרע והא דרשנן
תניי בזכתי בפרק פני גבי ולקח הכהן
מדם החטאת באכצנו ונתן דאיכא דמוקי
באכצנו חלקיה ואיכא דמוקי אכתינה
ואיכא דמוקי אחריוהו ים לפרש טעמא
דמא דמוקי ליה אחריוהו משום דפשיטא
דקרא אל קימה דלענין קאי ומקרינן ליה
בני אכתינה כדאשכחן בתלמודא דכתב
ולקחת מדם הפיר ונתת על קרנו' המזבח
באכצנן והם על כרחך קאי אכתינה
כדאשכחן בתלמודא ונאך דלא מוקי ליה
אלא אלקימה כמשפחותיה ונאך דמוקי ליה
אכתינה יליף ממילוי' דהם לא קאי אלא
אכתינה דלפניו ולא אלקימה דלפני פניו
הוא יוסף הכנעני כו' הוא דאמר ליה
דב אפי' לרבי פילא בפרק בנות
כתיבס אלא הוא איס' בן יהודה דהוא איס'
בן גור אריה דהוא איס' בן גמליאל דהוא
איס' בן מהללאל אסיתא רנחא דלא פליט
בית דקרא ולא קאמר מר דהוא יוסף
הכנעני דהוה יוסף איס' הנכל פהיה כל הסמו
הללו היה לו כדמסע הכא ים לומר דלא
קא חפ ב התם אלא סמות ראיסי דדמי
לסמו ס' רב אסי:
יצא ונא לו דרך כניסתו אף על גב
דביאה דרך אחריו לא סמיה
דף טו ביאה כדאמר פירקטני רפ' פועות הנכנס
נבי המנוצ' אפילו נכנס כולו חוץ מחוטמו
טהור מראשיתיו והבא אל הבית דרך
ביאה אסיה תור וביאה דרך אחריו פתיה
יביאה כדאמר הכא דאף על גב דכתב
יבא חל המזלח יבא דרך אחריו כדלמדי
הנפול ארבו: פלא

שאת משוקדים מחר ארור וקם והתניא הוא
יוסף איש הוצל הוא יוסף הבבלי הוא איסי בן
יהוד' הוא איסי בן גור ארי' הוא איסי בן גמלי'
הוא איסי בן מהלל' ומה שמו איסי בן עקיב'
שמו כדאורית ליה כדנביאי איבא וכדאורית'
ליבא והא איבא דכיע' רב חסדא וישלח אר'
נערי בני ישראל ויעלו עולות כבשים וזבחו
זבחים שלמי' פרים אוריל' אידו ואידו פרים
לרב חסד' מספקא ליה לאיסי בן יהוד' פשיטא
(לרב חסד' מספקא ליה לאיסי בן יהוד' פשיטא
ליה) מתני' החיצונה היתה פרופרה
בן הדרום ופנימית' מן הצפון מהלך ביניהן
עד שבגיע לצפון הגיע לצפון הופך פניו לדרו'
מהלך לשמאלו עם הפרוכת עד שהוא מגיע
לארון הגיע לארון נותן את המחתה בין שני
הכרי' צבר את הקטורת על גבי נחלי' ונתמל'
כל הכי' כולו עשן יצא וכו' לו בדרך בית
כניסתו ומתפלל תפילה קצרה בבית החיצון
ולא היה מאריך בתפילתו שלא להבעית את
ישראל: גמ' במאי עסיקנן אלימא
במקדש ראשון מי הוה פרוכת אלא במקדש
שני מי הוה ארון והתניא משננו ארון נגנזה
עמו צנצנת המן וצלוחית שמן המשחה ומקלו
של אהרן ושקדורה ופרחיה: וארגו טשגרו
פלשתי' דורון לאלהי ישראל שנא וכלי הזהב
אשר השיבותם לו אשם תשיטו בארג מצדו
ושלחת' אותו והלך ומי גנו ואשיהו גנו מרה
ראיה שגנו ראיה שכת' יולך ה' אותך ואר'
מלכ' אשר תקים עליך עמר וגנו ש' ויאמר רב' כ'
ללויים המבינים לכל ישראל הקדושי' להם
תנו את ארון חקדש בבית אשר בנה שלמה
בן מלך ישראל כי אין לכם משא' בכתב
ועתה עבדו את ה' ואת עמו ישראל ואמ' רבי
אלע' אתיא שמה שמה: ואתיא דורות דורו'
ואתיא משמר' משמר' לעולם במקדש שני
ומאי הגיע לארון מקום ארון והא קתני נתן
את המחתה לבן שני הכרים אימ' כבין שני
הכרים: צבר את הקטורת על גבי נחלי' וכו'
תנן במאן דאמ' צוכרה תני חרא צוכרה פנימה
שהוא חוצה לו ותניא אידך צוכר' חוצה שהיא

פאת הלא אס' תטיב פאת ולפון פליחה הוא או פאת אס' לא תפיה וליפון
משיאות עון הוא: משוקדים ארבעה גביהם משוקדי' או משוקדי' לכפתוריה
ופרחיה: מחר וכו' הלחם בעמלק מחר או כו' ולחם בעמלק מיד מחר ארבע
ככב והיום אי אתה כריך לתטליה: ארור ובכוכב עקרו שור ארור שור סל
מורכ' חור פכס סהוא מחרור כנען או ארור אפס כי
עז' וקם הנך סוככס אכתיך וקם וכאך
דמי לו תמית התמים או וקם העם הזה
חנה: ויעלו עולות כבשי' וכפקא חניה לפסו'
כאך את הטעם באתנחתא או דילמא אידו
ואידו פרים ואין אתנחתא בטעם עולות
אלא טעם גרם ויעלו עולות כדי שיתחבר
לשל אחריו: מתני' החיצונה פרופרה
מן הדרום רבנן קאמרי ליה: פרופרה ראשה
כפולה לכד החוץ ונאחזת בקרם של זהב
להיות פתוחה ועמוד': מהלך ביניהם נכנס
בפניפת הדרום ומהלך ביניהן עד שמיגיע
לכריפת הכפון: הג' לכפון ומסנכנס לתוך
החלל הפך פניו לדרום לילך עד בין הכרים
סהם באמצע החלל כדאמר מר ארון שפסל
משה היה לו אידו עשר' אמות בבית קדש
הקדש' לכל רוח ורוח: מהלך למחלו עם
השרית סתהלך מכפון לדרום פתא למזרח
והפרכ' היתה לו למזרח החלל לבין פני
הכרי' והבדיו היו ארוכי' עד הפרוכת ראשון
אחר לתכרוב והפני למזרח אחר בראש
הארון לכפון ואחר בראש לדרום ואורך
אחר' וחצי של ארון ביניהן: דרך כניסתו
כפס סנכנס כשהילך לדרום עד שהגיע
לארון פניו כלפי דרום כך כשיבא לא היסב
את פניו לכחת אלא יבא דרך אחריו ופניו
לארון: בבית החיצון בהיכל: גמ' מי
הוה פרוכת אמה טרקס' הוא: תמימי
בחדג' מחדג' אלמא גבי ארון הוה קאי
וממילא שמישין דשמו נכנס: יולך ה' אותך
ודאב שמה יעלה לבבל: תנו את אלהי'
בבית והא התם קאי לא בגי' הוה: אתיא
סמה סמה וכו' כתב בארון אשר איצור לך
סמה וכתב בכניפת רחן נתן סמה תלא
העומר ואחי' כלוחית משכנת התן: דורות
דורות כתב בכנכס לתפסר לרורותם וכתב
בכלוחי' סתח מסחת קדם יהיה זה וגו' ואחי'
מקלו של אחר מכתבת במשמרת משמה'
דכתב ביה למשמרת לאות לבנימרי: כבין
פני הכרי' כאילו היו עם וכותבו ביניהן: תנן
מתניתין כמאך דאמר בברייתא דלעיל
ציכרה כדי שיהא עפנה פניה לא: תנו
חרא כוכרה פנימה פניה חוצה לו מתחלל
לכוכרה בראש המתחלל סל כד פנים פאותו
ראש המתחלל אינו לבר ירו והולך ומוסך ידו
אליו וכוכר תמיד כמעי' כד ראש המתחלל
הפני אשר אכל בית ירה: ותניא אידך
מתחלל לכוכרה בראש הפניה חוצה לכד
ההיכל פתוח פניו לו ככד גופו והולך וכו'
תמיד הלחה עד ראש המתחלל הסנה: פלא

ימה לו אמר אביי תנאי היא ואמר אביי מסתברא כמאן דאמר פנימה שהיא חוצה לו דתנן מלפדין אותו והוה שלא פניו דלי